

ACC. N:R M. 13816: 1-3.

Landskap: *Blekinge* Upptecknare: *A. O. Sundberg, Mästerhus*
Härad: *Bjäre* Berättare: " " "
Socken: *Ångd* Berättarens yrke: *f.d. stenhuggare/foorman*
Uppteckningsår: *1956* Född år *1875* i *Skeneby sn.*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Slaktteknik. s. 1-3.

LUF 104.

Skriv endast på denna sida

23/1-57

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Luf 104

1.

Slaktteknik

Blodavtappning förekom på många olika sätt på olika djur. I den gamla tiden förekom ejoräggen bedövning, åtminstone inte på skin, i slaktet fick de människor som var tillkallade till yälpa ta gris en lägg på ryggen på slaktbänken. Dessförinnan hade slaktaren satt ett rep i munnen på grisen som han sedan snodde om ryggen på den. Detta tag behöll slaktaren medan han stack grisen. Blodet tog om hand av den person som skulle röra vilken passa på med ett lämpligt kärld en gryta eller spann som redan var försedd med lite grovt malit rågmjöl s. k. (Fölsegryn) då ansågs mycket viktigt att vara på blodet varför den som skulle röra fick nogga passa på då slaktaren stack grisen.

1 Detta slaktsätt bibehålls till långt in på 1900-talet ja för ända till 1925 då då började gå sakta med

bedövning/ många ville inte ha sin gris bedövad
före blodavtappningen, då de ansåg att fläsk på
vål som indianmålet inte blev på långt när så
så vackert som när grisen släcks utan bedövning.
Då då börja bli allmänt med bedövning förekom
då med både skutmask och slagmask, att
slagmasken är den mest använda.

Då skutmasken anses som både olämplig och
farlig. De större djuren som oxar kor, stutar
och krigor bedövades med en gya som var särskilt
konstruerad för detta ändamål.

På dessa djur användes bröststick lika som
på svink. På mindre djur som på kalvar, får
och getter användes halstick, då slaktaren
dessförinnan bedöval djuret med en hammare
eller något annat lämpligt tillhygge, derefter
lände båda hakken på nämnda djur i hals som
sedan hängdes upp på ett lämpligt ställe

Slaktarn hände om matskrysan på djuret då han
stäck deklamma detta lag behållt han under
hela blodavläpningen.

Slaktknivarna var efter djurens storlek alltid
större och mindre. Slaktsticket har ja hört talas
om då röds då sig om en större och dertill en
mycket iltsken tjur.

Bedövning har förekommit på alla djur så när
som på svin, och detta därför de ledde att såväl
fläsk som innanmäls lag, skada av bedövning.
Den redskap vid klubbningen som kom i fråga
var slagmask med en cirka tio cm. lång järn-
dubb som med ett säkert slag med en trä-
klubba drevs in i skallen rakt mellan ögonen
på grisen som då blev fullständigt bedövad.
Antalet medjälpare var oavsevärande allt efter
grisens storlek, aldrig mindre än två man
utom Slaktarn, slaktsätt va lika humora som
ytstallak